

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoE/93/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515204216
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8515204216.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a sudcov JUDr. Mareka Košča a JUDr. Mareka Kohúta, v právnej veci oprávneného: GREVA Investment, s.r.o., so sídlom Košúty 553, IČO: 36793914, zastúpeného JUDr. Petrom Belovičom, advokátom so sídlom Hollého 1854/9, Šaľa, proti povinnej: P. Š., A.. X.X.XXXX, E. XX, X. Ľ., Y. F. T. F.X.: F..E..W. XXX, W., o vymoženie 19.320,02 eur s prísl., v konaní o odklad exekúcie, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 29.9.2016 pod č. k. 5Er/168/2015-93, takto

rozhodol:

Ruší uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t. j. vo výroku o povolení odkladu exekúcie a v rozsahu tohto zrušenia mu vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1) Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) vyššie označeným uznesením, prvým výrokom, zamietol námietky povinnej proti exekúcii. Druhým výrokom rozhodol, že povoľuje odklad exekúcie vedenej na súde pod sp. zn. 5Er/168/2015.

2) V dôvodoch rozhodnutia konštatoval, že oprávnený podal súdnej exekútorke návrh na vykonanie exekúcie pre vymoženie 19.320,02 eur s prísl. na základe vykonateľného rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4C/72/2010-337 zo dňa 24.10.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/47/2013 zo dňa 27.3.2014. Okresný súd Stará Ľubovňa vydal v konaní poverenie na vykonanie exekúcie dňa 14.9.2015 pre súdnu exekútoriku Mgr. Marcelu Zimmerovú. Dňa 21.10.2015 súdna exekútorika doručila súdu námietky povinnej proti exekúcii EX 329/2015, návrh povinnej na odklad exekúcie a dovolanie zo dňa 13.6.2014, spísané právnu zástupkyňou povinnej JUDr. Katarínou Kapčákovou. V dovolaní zo dňa 13.6.2014 bol v bode V. navrhnutý odklad vykonateľnosti vyššie uvedených exekučných titulov. Rozhodnutie o povolení odkladu exekúcie prvoinštančný súd odôvodnil tým, že po preštudovaní spisu posúdil skutočnosti uvádzané povinnou v návrhu na odklad exekúcie a zistil, že sú splnené podmienky na povolenie odkladu exekúcie. Návrh povinnej na odklad exekúcie považoval EX 329/2015 do právoplatného dovolacieho konania za oprávnený. Mal za to, že v uvedenom prípade sú splnené podmienky pre odklad predmetnej exekúcie, pretože výsledok prebiehajúceho dovolacieho konania ovplyvní ďalší priebeh tejto exekúcie, pričom pokračovaním v predmetnej exekúcii by mohli byť poškodené práva povinnej a oprávnený odkladom exekúcie nebude vážne poškodený.

3) Proti tomuto uzneseniu, len proti výroku II. o povolení odkladu exekúcie, podal oprávnený odvolanie, ktorým navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v tejto časti zmenil tak, že návrh na povolenie odkladu exekúcie zamietne. Zároveň navrhol, aby oprávnenému priznal právo na náhradu trov konania, pretože tieto mu vznikli a aj si ich riadne a včas uplatnil, avšak súd o nich vôbec nerozhodol. V dôvodoch odvolania uviedol, že oprávnený je nositeľom judikovanej pohľadávky, ktorá mu bola riadne priznaná a potvrdená v dvojinštančnom konaní. Má pohľadávku voči povinnej v sume 23.500,- eur (bez príslušenstva), na ktorej úhradu (napriek zaviazanosti súdnymi rozhodnutiami) márne čaká, ale

súd dospel k záveru, že práva povinnej by mohli byť ďalším vedením exekúcie vážne poškodené len z dôvodu, že táto podala dovolanie. Poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 60/04 z 19.5.2004, podľa ktorého podanie mimoriadneho oprávneného prostriedku nemá samo o sebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu. Ak okresný súd rozhodol o odklade exekúcie napriek tomu, že povinný okrem argumentu o podaní dovolania neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o možnom zániku vymáhaného nároku, o existencii skutočností brániacich vymáhateľnosti vymáhaného nároku alebo o existencii dôvodov, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná, a to vrátane dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku, porušil tým právo oprávneného na spravodlivý súdny proces. Z obsahu návrhu na odklad nie je možné, vyvodiť záver o existencii závažných okolností, ktoré by aj bez preskúmania v konaní boli spôsobilé vytvoriť očakávanie exekučného súdu, že exekúcia bude zastavená. Exekučný súd sa však ani v odôvodnení uznesenia o povolení odkladu exekúcie na iné dôvody, pre ktoré rozhodol o povolení odkladu exekúcie, neodvoláva. Tvrdí preto, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v bode 4. odôvodnenia nezrozumiteľné, keď súd (3. veta) uvádza, že „v dovolaní zo dňa 13.6.2016 (???) bol v súlade s ust. § 243 OSP, v znení účinnom do 30.6.2016 navrhovaný odklad vykonateľnosti rozhodnutia“. Celý bod 4 pritom uvádza obsah podstatných tvrdení povinnej. No povinná v návrhu na odklad exekúcie, podanom 15.10.2015, žiadne takéto tvrdenia, ktoré súd uviedol v 3. vete, neuvádza.

4) V ďalšej časti dôvodov odvolania odvolateľ tvrdí, že súd nesprávne právne posúdil vec, keď samotné podanie dovolania nie je dôvodom pre povolenie odkladu exekúcie. Rovnako neuviedol, z čoho vyvodil záver o možnom očakávaní zastavenia exekúcie a podľa akého konkrétneho dôvodu v zmysle ustanovenia § 57 Exekučného poriadku. Má za to, že taký dôvod neexistuje. Rozhodnutie súdu je vadné aj v tom, že neuvádza časový úsek, na ktorý povoľuje odklad exekúcie. Pokiaľ ide o trovy konania na strane oprávneného, navrhol, aby bol výrok napadnutého uznesenia doplnený o výrok o práve oprávneného na náhradu trov konania v plnej výške vo vzťahu k výroku č. I (námiety), pretože oprávnenému trovy vznikli a aj si ich riadne uplatnil. Pokiaľ ide o výrok č. II, ktorý je napadnutý týmito odvolaním, navrhol, aby o práve oprávneného na náhradu trov v plnej výške rozhodol odvolací súd v súvislosti s rozhodovaním o odvolaní. Na margo napadnutého rozhodnutia poukázal aj na nedodržanie zákonnej lehoty na rozhodnutie o námietkach a na to, že oprávnenému nebolo doručené dovolanie, hoci z realizačnej pečiatky súdu o podaní návrhu na odklad vyplýva, že k nemu boli priložené 2 prílohy. Opäť v tomto smere súd nedodrжал zásadu rovnosti zbraní, keď oprávneného neoboznámil s obsahom príloh podaných s návrhom. Nakoniec bolo o námietkach/návrhu na odklad rozhodnuté až na základe písomnej sťažnosti oprávneného, a to v lehote 14 dní od podania sťažnosti.

5) Povinná vo vyjadrení na odvolanie oprávneného zo dňa 20.11.2016 uviedla, že nesúhlasí s návrhom oprávneného, aby odvolací súd návrh na povolenie odkladu exekúcie zamietol, a zároveň aby oprávnenému priznal právo na náhradu trov konania. S názormi oprávneného, uvedenými v jeho odvolaní, sa nestotožňuje. Považuje ich za účelové, nedôvodné, zavádzajúce a irelevantné. Je toho názoru, že všetky doterajšie rozhodnutia týkajúce sa vymáhanej pohľadávky sú nezákonné a nie sú vecne správne. Preto v zákonnej lehote uplatnila svoje práva a podala voči nim dovolania. Tvrdí, že všetky jej podania sú dôvodné a snaží sa nimi domôcť spravodlivosti a zabrániť nezákonnému exekučnému vymáhaniu údajných pohľadávok na základe vecne nesprávnych súdnych rozhodnutí. Ďalej uviedla, že do rozhodnutia o odklade exekúcie nemohla predložiť okresnému súdu rozhodnutie Najvyššieho súdu SR o odklade vykonateľnosti rozhodnutia, nakoľko jej dovolanie zo dňa 13.6.2014, podané včas dňa 16.6.2014, nebolo predložené prvoinštančným súdom Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie, a ešte aj dňa 11.11.2016 sa nachádzalo na Okresnom súde v Starej Ľubovni, takže je zrejmé, že nepredložením včas podaného dovolania Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie aj v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/72/2010 bolo porušené jej právo na spravodlivý súdny proces a jej základné právo na súdnu ochranu. Zastáva názor, že predmetná exekúcia mala byť zastavená podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. d/ a g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch pre jej neprípustnosť. Napadnuté uznesenie aj napriek výroku o povolení odkladu exekúcie je v rozpore s Exekučným poriadkom, pretože prvoinštančný súd sa v ňom žiadnym spôsobom nevysporiadal s nezákonným konaním súdnej exekútorky, ktorá ju svojimi rozhodnutiami dostala do ťažkej životnej a sociálnej situácie tým, že jej znemožnila prístup k úplne všetkým finančným prostriedkom, vrátane tých, ktoré exekúciou nepodliehajú. Z uvedeného dôvodu sa tak ocitla v nepriaznivej sociálnej a životnej situácii, ktorá má pre ňu nepriaznivé následky, nakoľko iný príjem, než mzdu poukazovanú na účet v banke, nemá. Taktiež poukázala aj na existenciu ustanovenia § 61 Exekučného poriadku, podľa ktorého, navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené. Okrem toho mal súd, podľa jej názoru, exekúciu

vyhlásiť za neprípustnú aj preto, že je tu aj iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, a to preto, že jej predmetom je údajná pohľadávka oprávneného, ktorá však de facto neexistuje a ktorú si oprávnený protiprávne vymáha na základe vecne nesprávnych súdnych rozhodnutí. Nakoľko prvoinštančný súd nezohľadnil uvedené skutočnosti pri vydávaní rozhodnutia o odklade exekúcie a obsah ustanovenia § 56 ods. 1, § 57 ods. 1 písm. d/, § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, neposkytol jej primeranú súdnu ochranu. Navrhla, aby odvolací súd na vyjadrenia oprávneného neprihliadol, jeho návrhom nevyhoviel a v celom rozsahu jeho odvolanie zamietol, aby výrok napadnutého uznesenia o povolení odkladu exekúcie ako vecne správne potvrdil a následne exekúciu EX 329/2015 zastavil pre jej neprípustnosť.

6) Oprávnený reagoval na vyjadrenie povinnej podaním zo dňa 7.12.2016, v ktorom uviedol, že povinná opakuje svoje argumenty, pokiaľ ide o nesprávne právne posúdenie právoplatných a vykonateľných rozhodnutí, na podklade ktorých prebieha táto exekúcia, v každom podaní na súd. Pokiaľ ide o povinnou uvádzané tvrdenia, že súdnou exekútkou vykonané úkony jej „znemožnili prístup k úplne všetkým finančným prostriedkom, vrátane tých, ktoré exekúcii nepodliehajú“, uviedol, že finančné prostriedky na účte povinného sú blokované len do výšky vykonateľnej pohľadávky a jej príslušenstva, vrátane trov exekúcie a zákon jasne definuje, ktoré prostriedky a za akých podmienok exekúcii nepodliehajú. Nie celá mzda, ak je vyplácaná na účet, podlieha exekúcii odpísaním z účtu, podmienky sú jasne a zrozumiteľne uvedené v ustanovení § 104 ods. 2 Exekučného poriadku a súdny exekútor postupuje v intenciách uvedeného ustanovenia. Povinná opäťovne uvádza v tomto vyjadrení, že súd jej neposkytol primeranú súdnu ochranu, keď nezohľadnil ňou uvedené skutočnosti (zrejme o neprípustnosti exekúcie z dôvodu existencie prekážok podľa ustanovenia § 56 ods. 1 Exekučného poriadku) a poukazuje na ustanovenie § 56 ods. 1 Exekučného poriadku. Povinná ani pri podávaní návrhu na odklad exekúcie a ani v súčasnosti nemá zrejme jasno v tom, že zákonné dôvody na povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 1 a podľa ustanovenia § 56 ods. 2 Exekučného poriadku nie sú svojou podstatou totožné. Oprávnený má za to, že je nutné v záujme zachovania rovnováhy medzi právami ako povinného, tak aj (a najmä) oprávneného, ktorý svoje právo uplatnil súdnou cestou a obhájil ho pred prvoinštančným aj odvolacím súdom a svedčí mu exekučný titul, zvažovať, kedy možno dôvodne očakávať, že exekúcia bude zastavená. Ak by bola vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia Najvyšším súdom odložená, vznikla by prekážka, ktorá je dôvodom pre nepokračovanie v exekúcii. Ak však vykonateľnosť v tomto konkrétnom prípade odložená nebola, nemožno iba zo skutočnosti, že povinná podala dovolanie, vyvodit' dôvodný záver o tom, že možno predpokladať, že exekúcia bude zastavená. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd vo veci podaného odvolania rozhodol tak, že napadnuté uznesenie zmení a návrh na odklad exekúcie ako nedôvodný zamietne. Zároveň žiadal, aby odvolací súd rozhodol aj o práve strany na náhradu trov konania.

7) Odvolací súd prejednal podané odvolanie zodpovedajúco ustanoveniu § 385 ods.1 CSP bez nariadenia pojednávania. Po takomto preskúmaní podaného odvolania, napadnutého uznesenia v odvolaní napadnutej časti a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre zmenu ani pre potvrdenie výroku uznesenia súdu prvej inštancie o povolení odkladu exekúcie.

8) Podľa § 56 ods. 2 zákona č. 233/1995 Zb. v znení neskorších predpisov, aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

9) Zmyslom odkladu exekúcie je zabrániť nepriaznivým následkom neodkladnej exekúcie, ktorej dôsledky by sa neskôr mohli ukázať ako neodvratné. Aj bez návrhu môže súd odložiť exekúciu, avšak iba vtedy, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená. Súd pri posudzovaní predpokladov na odklad exekúcie z tohto dôvodu v podstate iba posudzuje pravdepodobnosť toho, či v krátkej budúcnosti môže dôjsť k naplneniu niektorého z dôvodov uvedených v § 57 Exekučného poriadku na zastavenie exekúcie. V čase rozhodovania teda nie je tento dôvod naplnený, len možno očakávať, že sa tak snád' stane.

10) Ako vyplýva z obsahu spisu, exekučným titulom je v danom prípade rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 24.10.2012 č. k. 4C/72/2010-337 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.3.2014 č. k. 12Co/47/2013-474, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.5.2014 a vykonateľným sa stal 30.5.2014. Týmto rozhodnutím bolo povinnej uložené zaplatiť oprávnenému sumu 19.320,02 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 6.2.2010 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

11) Prvoinštančný súd v preskúvanom rozhodnutí poukázal na argumentáciu povinnej uvádzanú v návrhu na odklad exekúcie, a to v súvislosti s tým, že podala mimoriadny opravný prostriedok proti spomínanému rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa vydanému vo veci 4C/72/2010, ako aj proti rozsudku Krajského súdu v Prešove vydanému v odvolacom konaní pod sp. zn. 12Co/47/2013. Žiadne ďalšie skutočnosti, na základe ktorých prvoinštančný súd vyhodnotil dôvodnosť a potrebu dočasného odkladu exekúcie vo vzťahu k povinnej, resp. z akého dôvodu (§ 57 Exekučného poriadku) vyvodil, že v danom prípade je možné očakávať, že exekúcia bude zastavená, v preskúvanom rozhodnutí uvedené nie sú.

12) Za tejto situácie je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, keďže nie je transparentne jasné, na čom je založené jeho rozhodnutie. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je pritom v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 220 ods. 2 CSP v spojení § 234 ods. 2 CSP, dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa správal pri rozhodovaní o veci.

13) V súvislosti s návrhom povinnej na odklad exekúcie je potrebné uviesť, že právny poriadok Slovenskej republiky umožňuje odložiť vykonateľnosť toho - ktorého rozhodnutia. Pokiaľ odklad vykonateľnosti nevyplýva priamo zo zákona, rozhoduje o ňom orgán, ktorý vykonávané rozhodnutie vydal alebo jeho nadriadený orgán. Mimoriadne opravné prostriedky v konaní pred súdom samé o sebe nemajú suspenzívne účinky. Priamo zo zákona v týchto prípadoch nedochádza k odkladu vykonateľnosti. Ich podanie teda nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia a nie sú ani dôvodom na povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 Exekučného poriadku. Ďalej, podľa platného právneho poriadku, do vykonateľnosti rozhodnutia, pri jeho napadnutí mimoriadnym opravným prostriedkom, môže byť primárne zasiahnuté, avšak len tými orgánmi, ktoré o uvedených prostriedkoch nápravy konajú a rozhodujú. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť na ust. § 444 CSP podľa ktorého dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. V tomto prípade ide o Najvyšší súd SR, ktorý má rozhodnúť o dovolaní a zároveň môže odložiť vykonateľnosť, čo navrhla aj povinná. V každom prípade, v zmysle § 444 CSP o odložení vykonateľnosti právoplatného rozhodnutia z dôvodu, že bolo proti nemu podané dovolanie, môže rozhodnúť len Najvyšší súd, ktorý sa odložením vykonateľnosti bude zaoberať z dôvodu, že to povinná v dovolaní navrhla.

14) Taktiež v konaní o ústavných sťažnostiach podľa § 49 a nasl. zákona č. 38/1993 Zb., má ústavný súd možnosť svojím rozhodnutím podľa § 52 ods. 2 citovaného zákona na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom, a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti.

15) Aj keď povolenie odkladu exekúcie a odloženie vykonateľnosti nie sú totožné pojmy, z hľadiska účinku ich možno v tomto štádiu porovnávať.

16) Keďže uznesenie prvoinštančného súdu vo výroku, ktorým povolil odklad exekúcie, je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, je jeho rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné. Preto ho odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP v tejto časti zrušil a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

17) V ďalšom konaní prvoinštančný súd opätovne rozhodne o návrhu povinnej na odklad exekúcie a svoje rozhodnutie aj náležitým spôsobom odôvodní v súlade s § 220 ods. 2 v spojení s § 234 ods. 2 CSP.

18) Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, posledná veta, CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).